

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ 'ΑΣΤΕΡΩΝ,

ΠΟΣ ΕΡΩΤΕΥΘΗΚΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

(Ένα χαριτωμένο άρθρο του Άντν Γκαρά για τη γνωριμία του, τους έρωτές του και τον γάμο του με την περιφημη Άγγλιδα χορεύτρια Μπέττυ Ρόου).

ΕΛΕΥΤΑΙΑ μου θρωτική περιπέτεια, με την οποία τέλειωσαν πια όλα τα αισθηματικά σκανδαλάκια και τα τρελλά εμπλεκόμενα της ζωής μου, εινε η πιο θωροφη κι η πιο γοητευτική απ' όλες όσες εχρα μέχρι σήμερα. Μαντέψτε τώρα γιατί τή λέω τέλειωτα... Γιατί αυτή τή φορά παντρεύτηκα τή γυναίκα που αγαπώ! Ακούστε λοιπόν πώς συνέβη αυτό το κομμοίτοροκό γεγονός...

Κανένα φίλο δεν με κούρασε τόσο πολύ όσο ο Έτο Σινδρόμο Χορβένι. Ήσουν μάλιστα κατάκοπος από τις τρέλλες μου στο Παρίσι, όταν έφτασα στο Βερολίνο. Και καταλαβαίνετε ότι χρειαζότανε υπεράνθρωπη

άντοχη, για να αντέξει κανείς στις έννενητατέτα ημέρες τής σκληρής και ακατάπαυτης δουλειάς μας, ώσπου να τελειώση το εργώσιμας του φίλο. Αυτές ή έννενητατέτα άτέλειωτες ημέρες εινε ή πιο εφραϊκτικές κι ή πιο άλγιστες τής ζωής μου... Αρχίσαιε τή δουλειά με διαρκείς φλονεκίες και παρεξηγήσεις. Αυτό ήταν στ' αλήθεια ένας πολύ κακός σινός. Ο σκοποθέτης μας, ό Πόμμερ, δεν ήθελε ποτέ ό,τι άρεσε σε μένα και δεν άρεσε σε μένα ό,τι ήθελε αυτός. Η ιδέα του ήταν να μου έμπαυε τή ορόλο του Τσάρου και να δώση τή ορόλο του σούσια του στο Βίλλν Φοίτς στη γαλλική «εργασίαν» και να κάνει τή αντίθετο στη γερμανική. Έγώ όμως εχρα άλλη γνώμη. Επειθώσασα να ερωτήσω και τους δυο ορόλους στη γαλλική έκδοσι του φίλο, ενώ ό Βίλλν Φοίτς θα τους έπαιζε στη γερμανική. Αυτό μου φαινόταν ότι ήταν τή πιο λογική κι ότι δεν άξίζε τόν κόπο να μ' άγκυζώση ό Πόμμερ για ένα τόσο ασήμαντο ορόλο, αν ήθελε να παίξω μόνο τόν Τσάρου στη γαλλική «εργασίαν» και στη γερμανική μόνο τή σούσια του. Φαντάζασθε λοιπόν τις άτέλειωτες συζητήσεις μας, τις ζωηρές φλονεκίες μας και τή συναισθηματικά διαβήματα τών τρίτων, που μάλιστα ζάλλαν με τή επιγνωσιμά τους. Εύτυχώς όμως δεν εχρα μόνο έγώ αυτή τή γνώμη, αλλά κι ό Βίλλν Φοίτς κι έτσι ό Πόμμερ άναγκάστηκε στο τέλος να άποχωρήση.

Τό Σινδρόμο Χορβένι άρχισα τότε να ερωτήσασα μ' άφάνταστες δυσκολίες και μ' έξανθητικές προστάθειες, ή όποιες μίς έκαναν να σωριαζώσαστε κατάκοποι ύστερα από κάθε μεγάλη σκηνή. Έπειτα κι ή άποσφραγισα τοι εσπώντιος ήταν άποσπαστική. Φαντασθήτε ότι για μερικές σπινές όσως έκεινές του παρουσιάζαν τήν άρξη του Τσάρου στη Βιέννη: ύλησαν μέσα στο «εσπώντιο» περισσότερους από πέντε χιλιάδες κοπιάρσους! Όλα μας λοιπόν βγάλαιε μια βιθύ άνασπενταμύ άνακοπρίσους, δισαν φωτογραφήσασε πια κι ή τελευταία εικόνα τής ταινίας...

Έγώ, έγκατέλειπα τότε τή πάντα κι έτρεξα δόλοσως στο ξενοδοχείο μου. Παρηγγείλα να μου κοιτήσουν να θέσι στο έξπρες που έφαινε τήν άλλη ημέρα για τή Γαλλία, έτοιμάσα διαστικά τις άποσκευές μου κι άφού κοιμήθηκα σαν άρκαώδα έδρα όφες συνεχώς, τή πρωτή τής έκουμένης έφαιγα με 120 χιλιάμτρα τήν ώρα για τή Κωννη Άκτς.

Έφτασα στο Ζονάν-Λέ-Πέν σαν άνθρωπος που εχρε έξορισθεί από τόν Παράδεισο και που άξασα, ύστερα από μαρτυρικές περιπλανήσεις, τού σπυροθέτηνα ή άμαρτίες και τόν άρριαν να μη πάλι μέσα και να χαρή τήν ευτυχισμένη ζωή του... Δεν χρόδο ό,τι δάσασα από τή χαρά μου όταν άντιώκηκα τή γαλιανή κίματα τής Μεσογειου, τή ήλιόλουστο άροσγάλι και τή λευκά Παλλάς του Ζονάν-Λέ-Πέν. Θά ζούσα εκεί πέρα όσες ημέρες ήθελα έγώ, ελευθέρως, δίχως κανένα «άγκυζιάν» κι έτοιμος για τήν πιο τρελλή περιπέτεια...

Δέν έπρόφτασα όμως να έγκατασταθώ στο ξενοδοχείο μου, γιατί έλαβα έφρακτά, τήν ίδια ημέρα, τήν τηλεγράφημα. Με καλούσαν επειγόντως στο Παρίσι, όπου εχρα άόχιστε να έτοιμάζον τήν ενήρισμα του κωνοσφίγιου μου φίλο «Ελνε Γοητευτικός». Η παρουσία μου λοιπόν στο «εσπώντιο» ήταν άπαραίτητη. Τί έτρεπε τώρα να κάνω; Να στείλω στο διάβολο τήν κινηματογραφική μου καριέρα και να μείνω να χαρώ τόν φίλο τής Κωννη Άκτς, ή να σκίψω πάλι τή κεράλι και να σπρώσω τή σταυρό του μωρτίου μου; Προτίμη-

σα τή δεύτερο, γιατί κατά βάθος εχρα ένας άνθρωπος που θυσιάζετα πάντα, σαν μόρτυρας... Τό τηλεγράφημα από τή Παρίσι τή έλαβα στις δύο ή ώρα. Στις τρεις πότες κι άλλες τή τράινο. Δέν φαντάζαστε όμως τήν κοινή χαρά μου όταν, μπαίνοντας στο διαμέρισμα τού έξπρες όπου ήταν ή θέσι μου, βρέθηκα μπροστά σε μιά θελκτική γυναίκα... Η έξερα μάλιστα πώς ήταν, γιατί τήν εχρα χειροκροτήσει πολλές φορές στο μωζίκ-χάλ. Ήταν ή Μπέττυ Ρόου, ή μιά από τις Ρόου-Σιστερες, τις περίφημες Άγγλίδες χορεύτριες, που έχουν έστρελλάνει τή Παρίσι. Κι εκείνη όμως θα μ' εχρε δει πολλές φορές, δίχως άλλο, στον κινηματογράφο και θα μ' γνώρισε, γιατί τήν είδα να χαινογελάη και να γυρίση άλλου τή βλέμμα της...

Όπως κι έγώ, ήταν κι εκείνη νευριασμένη, γιατί καθώς έβιαθα άρόγτερα, ένα παρόμοιο «επείγον» τηλεγράφημα τήν εχρε άναγκάσει να έγκαταλείψη τις άπολαύσεις τής Κωννη Άκτς και να πηδήξη στο πρώτο τράινο που έφαινε για τή Παρίσι.

Μπροστά όμως σε μιά τόσο θωροφη γυναίκα έξογίαι κανείς άμέσως τις στενωχώσεις του και δεν σπυροζήσαι τίποτ' άλλο, δίχως κατά βάθος να τή δέλη, παρά πώς να τής φανή εύφραστος, σικπαθητικός και μοναδικος σίντροσφος τού ταξιδιού, άφού άλλωστε τή βλέπει να χαινογελάη κάθε τόσο και ν' άποσφραγιστ ή βλέμμα του.

Αρχίσαιε λοιπόν τή γνωριμία μας με χαινογέλια. Εινε άφάνταστο τί μπορεί να πη κανείς με κλειστά χείλη και μόνο με τις άπόόρατες έκφρασεις τους! Αν τώρα προσθέσει και τις ζωηρές ματιές, που σου δίνον να καταλάβη; καλύτερα από λόγια, μπορείτε να μαντέψετε εύκολα πότες ύποσέσεις άναλλάξασε σ' εκείνη τήν πρώτη κι άφρονη συνουσία μας.

Η Μπέττυ Ρόου ήταν ντυμένη με άπαράλληλη κομψότητα κι εχρε στα μάτια της μιά μελωροφή έκφρασι, σαν να ζούσε με τήν άνάμνησι ενός χαμένου όνειρου. Δέν ήταν λοιπόν ευτυχισμένη; Τι έλειπε άραγε από τήν τόσο θωροφη και τόσο πολυτέλη ζωή της; Γιατί θα έζορε ό,τι ή Ρόου-Σιστερε εινε δυο από τις πιο πλούσιες χορεύτριες τής εποχής μας... Άπό τ' άνευχτ ή παρόμοιο λοιπόν κωτάσασα κι ό δυό τή άτέλειωτο άροσγάλι και τή γαλιανή κίματα και για μιά στιγμή άναστενάξαιε συγχρόνως από τή λύπη μας που άφαινον πίσω μας, γι' άσπυροί όσες ηρες, ούτίν τήν ήλιόλουστη άρξη τής Μεσογειου. Έκεινος όμως ό διλόος άναστεναγμός μς έκανε να κωτάξομε ό ένας τόν άλλον στα μάτια και να γελάσσομε από τήν καρδιά μας με μιά παιδική άφέλεια.

Έγώ, δίχως να πώ τίποτα, έβγαλα από τήν τσάχη μου τήν τηλεγράφημα και τής τή έδειξα μ' ένα προσποητό μωρτίοσο σοδαρότητος: σαν να τής έλεγα ότι με καλούσαν επειγόντως ν' αναλάβω τήν προεδρία τού χηλοστή Συνδιάσκεψη τού Άροσλαμου... Η Μπέττυ Ρόου τότε άνοιξε άμέσως τήν πάντα της, έβγαλε κι αυτή τήν τηλεγράφημα και μου τή έδειξε με τήν ίδια κομική σοδαρότητα...

Η τυχαιά αυτή σικπαισις μς έκανε να γνωριστοίμε. Στην άρχή λοιπόν άναλλάξομε μερικίς επαγγελματικές φράσεις με δυο μωρτίοσομε περισσότερο «χουμόρ», σαν να παραπονοιάσαστε τάχα για τή μαύρη μοίρα μας... Σε λίγο όμως άρχισα να δημοσιόφαινα μιά κέτοια ψυχρότης από μέρους τής γοητευτικής εκείνης κωίας, ή όποια μ' έκανε άμέσως να πύσω από τή σύννεφα. Θεέ μου! Μήπως εχρα κάνει καμιά γλάφα; Εχρα πει άραγε κωμική άνορησι; Γιατί αυτή ή άπότομη σοδαρότης και ή άύστηρη άξιοσπρέτεια τήν όποια παίρνουν έξασα ή Άγγλίδες και ή όποια σε κάνει να χάνης άμέσως τή θάρρος σου;...

Σώπασα λοιπόν κι άρχισα να σπυροζήσαι τι μπορούσε να εχρε σικμει, όταν άξασα μιά μεγαλοσπής ιδέα μ' έκανε ν' ανακίσησω πάλι τή θάρρος μου. Σπυροζήσαι τότε με σοδαρότητα και σαν τόν πλέον άμωγο τέντλειμο του Ηνωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας, έκανα μιά ύπόκλησι μπροστά στην Μπέττυ Ρόου και τής είλα: —Μόνταμ, επιτρέψαιτε μου να συστηθώ: Άντν Γκαρά...

Τήν ίδια στιγμή τή πρόσκοπή τής Μπέττυ Ρόου πηρε μιά δόλοσχη έκφραση! Εχρα μαντέψει σωστά για ποιά λόγο εχρε νινει τόσο ψυχρή κι έπιφυλακτική. Άπλούστατα: δεν εχρα συστηθεί! Και μιά Άγγλίδα δεν μιλάει ποτέ σ' έναν κώριο και δεν ζέρει τ' όνομά του... Αρχίσαιε λοιπόν να μιλούμε για ένα κλήθος θελκτικά και χαρ-

Ο Άντν Γκαρά και ή Μέρκ Λεμονιέ στη νέα ταινία «Ελνε Γοητευτικός».

σαν επειγόντως ν' αναλάβω τήν προεδρία τού χηλοστή Συνδιάσκεψη τού Άροσλαμου... Η Μπέττυ Ρόου τότε άνοιξε άμέσως τήν πάντα της, έβγαλε κι αυτή τήν τηλεγράφημα και μου τή έδειξε με τήν ίδια κομική σοδαρότητα...

Η τυχαιά αυτή σικπαισις μς έκανε να γνωριστοίμε. Στην άρχή λοιπόν άναλλάξομε μερικίς επαγγελματικές φράσεις με δυο μωρτίοσομε περισσότερο «χουμόρ», σαν να παραπονοιάσαστε τάχα για τή μαύρη μοίρα μας... Σε λίγο όμως άρχισα να δημοσιόφαινα μιά κέτοια ψυχρότης από μέρους τής γοητευτικής εκείνης κωίας, ή όποια μ' έκανε άμέσως να πύσω από τή σύννεφα. Θεέ μου! Μήπως εχρα κάνει καμιά γλάφα; Εχρα πει άραγε κωμική άνορησι; Γιατί αυτή ή άπότομη σοδαρότης και ή άύστηρη άξιοσπρέτεια τήν όποια παίρνουν έξασα ή Άγγλίδες και ή όποια σε κάνει να χάνης άμέσως τή θάρρος σου;...

Σώπασα λοιπόν κι άρχισα να σπυροζήσαι τι μπορούσε να εχρε σικμει, όταν άξασα μιά μεγαλοσπής ιδέα μ' έκανε ν' ανακίσησω πάλι τή θάρρος μου. Σπυροζήσαι τότε με σοδαρότητα και σαν τόν πλέον άμωγο τέντλειμο του Ηνωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας, έκανα μιά ύπόκλησι μπροστά στην Μπέττυ Ρόου και τής είλα: —Μόνταμ, επιτρέψαιτε μου να συστηθώ: Άντν Γκαρά...

Τήν ίδια στιγμή τή πρόσκοπή τής Μπέττυ Ρόου πηρε μιά δόλοσχη έκφραση! Εχρα μαντέψει σωστά για ποιά λόγο εχρε νινει τόσο ψυχρή κι έπιφυλακτική. Άπλούστατα: δεν εχρα συστηθεί! Και μιά Άγγλίδα δεν μιλάει ποτέ σ' έναν κώριο και δεν ζέρει τ' όνομά του... Αρχίσαιε λοιπόν να μιλούμε για ένα κλήθος θελκτικά και χαρ-

σαν επειγόντως ν' αναλάβω τήν προεδρία τού χηλοστή Συνδιάσκεψη τού Άροσλαμου... Η Μπέττυ Ρόου τότε άνοιξε άμέσως τήν πάντα της, έβγαλε κι αυτή τήν τηλεγράφημα και μου τή έδειξε με τήν ίδια κομική σοδαρότητα...

πομένα πράγματα κι' όταν φτάσαμε στην Τουλόν, ήμασταν οάν δυο γνοστώι που περνούσανε ευχάριστα την ώρα τους με ασήμαντες συζητήσεις... Στη Μασαλία, ύστερα από δυο κόκταις, ήμασταν φίλοι. Στο Άθινόν, άρχισα με πολλή λεπτότητα να την φλερτάρα... Δεν περιμένετε βέβαια να σάς αναφέρω τα τρυφερά λόγια που έλεγα σ' αυτήν την τόσο όμορφη κυρία... Μήπως άλλωστε τ'α θυμάμαι;... Είχα άρπασει τον εαυτό μου στην περιπέτεια, όπως άφίνεται κανείς σ' έναν κατήφορο...

Στό Παρίσι όμως, τή στιγμή που έφρόζετο να χωρισθούμε, έννοισα Ξεαφνα με άπεριόγραπτη λύπη στην καρδιά. Είχαν λοιπόν τελειώσει όλα πια μεταξύ μας; Όλες εκείνες ή εγάρωστες ώρες που περάσαμε στό έξωρό δεν ήσαν τίποτ' άλλο παρά με άμορφη άνάμνησις;... Αυτό δεν θα μπορούσα να τό υποφέρω ποτέ! Καθώς έσκυβα λοιπόν να φιλήσω τό χέρι τής Μπέττυ Ρόου, τής ζήτησα, δίχως να την κιντώ στή μάτια, Ένα ραντεβό... Καί τήν άλλη μέρα τό μεσημέρι γειμαίτιζαμε κι' οι δυο στό «Κάρλτον», χαρούμενοι σάν έρωτευμένοι. Τό βράδυ: δειπνο σ' ένα μεγάλο έστιατόριο τών Ήλλαιών...

Τήν έπομένη όμως έφρασε να χωρισούμε. Η Μπέττυ έφραγε για τή λουτροπόλι Λά Μπώλ, ενώ έγω θα γύριζα πάλι στό Ζουάν-Λέ-Πέν, γιατί είχε αναλάβει ξαφνικά για ένα μήνα, έξ άτίας μιάς μικρής άδυσθεσίας τής Μέρκ Λεμονιέ, τό εγχείρημα τής καινοφρογίας μου ταινάς.

Όταν λοιπόν έφτασα μόνος στην Κιανή Άκτή, κατάλαβα ότι ή Μπέττυ Ρόου ήταν για μένα κάτι περισσότερο από φίλη και τότε, δίχως να πολυκερδά, τής έστειλα τό άόλογο τηλεγράφημα:

«Αν δεν έχει να κάνει τίποτα καλύτερο, έλάτε να με βρητε στην Κιανή Άκτή. Σάς περιμένω».

Ποίν φτάσει όμως τό τηλεγράφημά μου στή Λά Μπώλ, έλαβα από εκείνον ένα τηλεγράφημα με τά εξής:

«Φεύγω με τό αεροπλάνο και θα είμαι αθροισίς τέσσερες σίς Κάννες. Μ π έ τ υ».

Τήν άλλη μέρα λοιπόν τό άπόγευμα ήμουν στό αεροδρόμιο και τή δέχτηκα στην άγκαλιά μου. Άπό εκείνη τή στιγμή δεν χωράστηκε πια, γιατί ύστερα από ένα μήνα παντρευτήκαμε και ζούμε τώρα σάν τό πιο ευτυχισμένο άντρόγυνο τού κόσμου...».

ΑΝΡΥ ΓΚΑΡΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ό διά τής σταυρώσεως θάνατος ήταν και πρό Χριστού γνωστός και συνήθης σιάς Ινδίας, στην Περσία, στην Άσσυρία, στην Αίγυπτο και στην Ιουδαία

Οι Ρωμαίοι έθεωρούσαν τή σταύρωση μάλλον ως άτιμωτική ποινή, παρά ως τιμωρία. Γι' αυτό και τήν επεβαλλαν συνήθως στους δούλους που αποπειπούσαν στή μάχη, στους ληστές, σ' όσους έπεσαν σέ βαρεία παραπτώματα άνακακοής, σ' όσους έπαναστατούσαν κατά τών κυρίων τους και σ' όσους προσκυλούσαν στάσεις και λεηλασίες.

Ό Κικέρων όπτόσο έλεγε ότι ή σταύρωση εινε «ή πιο άπάνθρωπη, ή πιο άπαισία και ή πιο μαρτυρική θανάτωση που έπενόησε ο άνθρώπος».

Η φοικαλεότης τού μαρτυρίου τής σταυρώσεως δεν έγκειται στή σοβαρότητα τών πληγών τών άνω και κάτω άκρων τού σταυρωμένου, αλλά μάλλον στή οδυνηρότητα των. Γιατί, λόγω τής συγκντωσεως στή άκρη τού ανθρωπίνου σώματος πλήθους νευρικών πλεγμάτων, τή χέρια και τά πόδια έχουν ευαισθηρία πολύ μεγαλύτερη, παρά τό ύπόλοιπο σώμα. Γι' αυτό ο σταυρωόμενος βριστότο πόνους άφαντάτως οδυνηρούς. Ήταν μάλιστα τόσο μεγάλο τό μαρτύριο τού καταδικωυ επί τού σταυρού άτ' τούς πόνους, ώστε σέ 3-4 ώρες δεν έβλεπε πια, δεν άκουγε, δεν άισθανόταν.

Όλα τά νεύρα του παρέλταν τελείως, τό σώμα του γινόταν κίτρινο, πλασμάο κι' ή φλέβες του φούσκωναν. Τά νύχια τών χεριών και τών ποδιών του έπαφναν χρώμα μολύβι, ο ιδρώτας έτρεχε άτ' όλο του τό σώμα ποτάμι.

Υπόσχον όμως και παραδείγματα καταδικωυ, οι όποιοι έζησαν μέρες ολόκληρες κερφομένοι έπάνω στό σταυρό. Ένα τέτοιο γεγονός αναφέρει ή άγγλική έφημερίς «Πούμπλικ-Όπίνιον». Πρόκειται για Έναν Κινέζο, ο όποιος καταδικάστηκε να άποκεφαλισθί, αλλά εξήτησε ως χάριν να σταυρωθί... για να μη βρεθί χωρίς κεφάλι κατά τή λευτέρα Παρουσία!

Έπί πέντε μέρες ο Κινέζος αυτός καταδικωος βρισκόταν στό σταυρό, κι' όμως ζούσε άκόμα μ' όλες τες αισθήσεις του σωτές. Τέλος ζήτησε από τούς φύλακες τών τών άποτελειώσουν για να σωθί από τό μαρτύριο. Οι φύλακες όμως άρνήθηκαν. Δυό Εύρωπαίοι τότε που βρέθηκαν τυχαίως εκεί, λυπηθήκαν τόν δυστυχί καταδικωυ και με κίνδυνο τής ζωής των τόν έσκότωσαν για να τόν άπαλλάξουν από τό φοικώδες μαρτύριό του, με τά πιστόλια τους.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

- Η μετάνοια εινε τό τελευταίο άμάρτημα τών γυναικών.
- Στόν έρωτα πρέπει να έλλέγη κανείς μεταξύ τής ήδονής τού να φαίνεται άπιστος και τής οδύνης τού να τόν άπιστώ.
- Η γυναίκες σκέπτονται συνήθως, ό τι έπιθυμούν.
- Η γυναίκες κι' οι άνόητοι δεν συγκρωούν ποτέ.
- Για κάθε έρωτα έχουμε ένα ώρισμένο ποσό άγάτης, τό όποιο γρήγορα εξαντλείται.
- Τό μέγεθος τού έρωτος άποδεικνύεται από τό φόβο και τες άμφιβολίες, που έχουν οι έρωστοί μεταξύ των.
- Η γυναίκες που άισθανόταν ιδιαιτερη ήδονή να διέπουν ταπεινωμένους τούς άντρες μπρός στό πόδια τους, έχουν συνήθως με άνωτερότητα ήθους και χαρακτήρος.
- Ό έρωσ έχει περισσότερα στοιχεία παρμένα από τό μίσος, παρά από τή φιλία.
- Η άδρότης προς τες γυναίκες ειν' ένα από τά πιο σπάνια χारीματα για Έναν άνδρα.
- Η γυναίκες μοιάζουν με τά χρυσάνθεμα, που έχουν πολλά φύλλα και μικρή καρδιά.
- Ό Ρενάν έλεγε : «Πόσο προνομιοχα πλάσματα εινε ή ωραίες γυναίκες! Κι' έγω θα έπιθυμούσα, μέχρι τά τριάντα χρόνια μου να ήμουν... γυναίκα, μέχρι τά σαράντα στρατηγός και κατόιν καρδιάνοις».

- Τό δυνατώτερο διεγερτικό τού έρωτος εινε ή άμφιβολία.
 - Σε κάθε ενεργεία τής ή γυναίκα καθοδηγείται από τήν καρδιά ή από τή φαντασία. Η λογική δεν παίζει κανένα ρόλο.

- Ό έρωτας ύπως και τά χελιδόνια, φέρνει τήν άνοιξη στή στήια που μταινει.

- Ό μόνος τρόπος για να δώση κανείς σέ με ά γυναίκα να καταλάβη ότι εινε άνωτερός τής, εινε να τής άποδείξη ότι μπορεί να τήν περιφρονηση χάριν μιάς άλλης.

- Όποιος στέρνει τόν έρωτα κατά τή νεότητά του μαζεύει τόν γλυκό καρπό τών αναινήσεων για τά γηραιά του.

- Όταν κατέγεται από μεγάλη θλίψη ή γυναίκα δεν κλαίει. Γι' αυτό τά δάκρυά τής δεν εινε άποδείξεις βεβαιής συγκινήσεως.

- Τά χρόνια που άφαιρει με ά γυναίκα από τήν ήλκια τής δεν χάνονται γιατί... προστίθενται στήν ήλκια άλλων γυναικών.

- Η γυναίκα έξερει να παζαρεύει, ο άντρας ποτέ.

- Ένα μεταλλουργείο έχει μεγάλη ομοιότητα με τόν έρωτα μιάς γυναικός : Κανείς δεν μπορεί να τή επαρκώδες ποσο άξίζει.

- Δεν ύπάρχει αγριώτερο θηριο από τή γυναίκα που μισεί, όπως δεν ύπάρχει ευαισθητώτερο και άγγελικώτερο πλάσμα από τή γυναίκα που αγαπά.

- Πρέπει να εινε κανείς πολύ εγωιστής ή μισάνθρωπος για να μη θέλη να παντρευθί.

- Είληγης έρωστίος ειν' εκείνος, που προσπαθεί να άπαλλάξη από με ά πλάνη τό άγαπημένο του πρόσωπο, με κίνδυνο να κινήση τήν άποστροφή του.

- Τό πρόσωπο μιάς ώραιας γυναίκας, εινε πολλές φορές ή μίσια τής καρδιάς τής.

- Εφ' όσον ύπάρχει γυναίκα, θα ύπάρχει και θρησκεία τού έρωτος.

- Ό γάμος εινε θεσμός, που τόν στολίζει ή έλπιδα, τόν διατρεφί ή ευτυχία και τόν ενισχύει ή κοινή δυστυχία.

- Δεν άνεκαλήφθη άκόμα ή μιστηριώδης πυκιμώδες πέλγασμο τού γάμου.

- Πάντοτε ή καρδιά κατέχεται από τά αισθήματα τά όποια μετέδωκε.

- Η γυναίκα μοιάζει με τόν ίσλο σου, που σέ άκολουθεί όταν φεύγεις και φεύγει όταν τόν άκολουθείς...

- Ό άντίπαυρος εινε ένα άτελές πλάσμα.

- Η γυναικεία καρδιά κατά κανόνα διατρεφί περισσότερον καιρό τό μίσος, παρά τόν έρωτα.

- Τό βαρύτερο φορτίο για τόν γυναικείο εγκέφαλο εινε τό μιστικό.

- Ό άντρας ζή, κινείται, δρώ και άγωνίζεται για πράγματα και ιδέες, ή γυναίκα μόνον για πρόσωπα.

- Ό Άλφρέδος Μυσσέ έλετε ότι, ο έρωσ κείνε λερό και ύπέροχο πράγμα.

- Για τή γυναίκα, ή μέση οδός, μεταξύ καλού και κακού, εινε άγνωστη, γιατί προτιμά πάντα τά άρα.

- Τό ποιητικό αισθήμα μιάς γυναικας εινε ή Μουσική.

- Η γυναίκα για τόν άντρα εινε καρδιά, για τή γυναίκα ο άντρας εινε μέσος.

- Πολλές φορές ή γυναίκα διασκορδίζει μ' εκείνον που μιλάει, με έκτιμεί περισσότερο εκείνον που σιωπά.

